

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/285/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202052
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519202052.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Michaely Královej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov matka V. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. 8, XXX XX B., zastúpená Mgr. Máriou Argirovou, bytom Vlastenecké námestie 10, 8510 01 Bratislava a otec F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. č XXX, XXX XX Q. P., zastúpený Consilior Iuris s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava, IČO: 47 231 157, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava V, so sídlom Prokofievova 4, 851 01 Bratislava, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21.02.2020, č.k. 22P/94/2019-171, v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.06.2020, č.k. 22P/94/2019-196, a opravným uznesením zo dňa 23.09.2020, č.k. 22P/94/2019-214 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21.02.2020, č.k. 22P/94/2019-171, v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.06.2020, č.k. 22P/94/2019-196 a opravným uznesením zo dňa 23.09.2020, č.k. 22P/94/2019-214 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V, rozsudkom, zo dňa 21.02.2020, č.k. 22P 94/2019-171, v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 22.06.2020, č.k. 22P/94/2019-196 a zo dňa 23.09.2020, č.k. 22P/94/2019-214 vo výroku I. zvýšil výživné na maloletého F. K., nar. XX.XX.XXXX od 04.10.2016 do 31.08.2019 zo sumy 250 eur na sumu 330 eur a od 01.09.2019 na sumu 360 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, vo výroku II. uložil otcovi dlh na bežnom zročnom výživnom za obdobie od 04.10.2016 do 21.02.2020 vo výške 3.812,26 eur zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku III určil otcovi od 01.08.2019 povinnosť platiť výživné na maloletého určené na tvorbu úspor vo výške 100 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet na meno maloletého zriadený matkou do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, číslo ktorého uložil matka oznámiť otcovi do 3 dní od jeho zriadenia, vo výroku IV. dlh na zročnom výživnom určenom na tvorbu úspor za obdobie od 01.08.2019 do 21.02.2020 v celkovej výške 700 eur uložil otcovi zaplatiť na účet maloletého podľa výroku III. rozsudku do 3 dní od doručenia oznámenia matky o zriadení účtu maloletého, vo výroku V. zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 17P/119/2008-319 zo dňa 02.06.2010 v časti výživného na maloletého, vo výroku IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil § 26, § 62 ods. 1, 2, 5, 6, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 zákona č. 36/2005 Zákona o rodine, § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), keď vykonaným dokazovaním výsluchom rodičov, potvrdeniami o ich príjmoch a výdavkoch, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Bratislava V týkajúcich sa maloletého, sp. zn. 17P/119/2008, 22P/350/2010, 17P/15/2016 a 22P/190/2019 ako aj ďalšími na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi dospel k záveru o splnení zákonných podmienok na zmenu rozhodnutia o výške výživného. Uviedol, že od poslednej úpravy výživného v júni 2010 potreby maloletého nepochybne vzhľadom na plynutie času, ako aj prirodzený rast životných nákladov výrazne vzrástli. Maloletý v čase posledného rozhodnutia súdu navštevoval predškolské zariadenie, nástup na povinnú školskú dochádzku započal v šk. roku 2014/2015, v šk. roku 2019/2020 začal navštevovať 6. ročník základnej školy. Z obsiahleho dokazovania vykonaného v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/15/2016 mal za preukázané závažné dlhodobé výchovné problémy s maloletým, vyžadujúce si špecifický prístup a tiež osobitné náklady. Súd prvej inštancie zohľadnil, že až do podania návrhu matky sa vzhľadom na pravidelne realizovaný styk s maloletým otec výrazne podieľal na uspokojovaní potrieb maloletého nielen bežným výživným, ale aj ďalšími plneniami, ktoré matka nepoprela. Až v priebehu konania začalo vzhľadom na odmietavý postoj maloletého dochádzať k výpadkom styku, a teda aj naturálnych plnení zo strany otca, ktoré boli úplne eliminované po zákaze styku otca s maloletým, ktorú skutočnosť súd zohľadnil pri rozhodovaní a určení časti výživného aj na tvorbu úspor. Uviedol, že ku dňu podania návrhu matky na zvýšenie výživného matkou vyčíslené náklady na maloletého považoval za objektívne, reálne zodpovedajúce potrebám maloletého. V súvislosti so zmenou školy v dôsledku pretrvávajúcich výchovných problémov maloletého od septembra 2019, obzvlášť v situácii aktuálne obmedzeného, resp. úplne vylúčeného styku otca s maloletým pristúpil z úradnej povinnosti k ďalšej diferenciacii rozsahu výšky výživného. Vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého a jeho výdavkov na stravovanie, ošatenie, hygienu, školské výdaje, cestovné do školy, pomernú časť nákladov za bývanie, poplatky spojené s príležitostnou liečbou, ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka na kultúru, šport, mimoškolské aktivity, záujmy. Zohľadnil tiež v priebehu konania preukázané a vzniknuté zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom maloletého, naopak náklady na doučovanie maloletého nemal matkou v čase rozhodovania preukázané. Na strane matky vychádzal z jej priemerného čistého mesačného príjmu na Magistráte hlavného mesta Bratislavy, v roku 2015 560,47 eur, v r. 2016 649,50 eur, v r. 2017 733,05 eur, v r. 2018 763,07 eur, v r. 2019 824,75 eur, za január 2020 862,83 eur a z jej majetkových pomerov, zohľadnil rodinné prídavky a daňový bonus poberané matkou, výkon jej osobnej starostlivosti o maloletého a okolnosť, že matke zanikla od poslednej úpravy vyživovacia povinnosť k dospeljej dcére. Na strane otca, ktorý deklaroval, že jeho bežné mesačné výdavky presahujú výšku jeho starobného dôchodku, napriek ním vykazovaným stratám z podnikania, súd prvej inštancie vychádzal z jeho schopností, možností a majetkových pomerov a z jeho nadštandardne vysokej životnej úrovne. Za preukázané mal, že otec poberá starobný dôchodok, od 17.03.2016 priznaný vo výške 719,60 eur, prevádzkuje živnosť pod obchodným menom F. K. - M., z ktorej činnosti za r. 2015 v daňovom priznaní vykázal výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 116.535 eur a náklady na hospodársku činnosť vo výške 123.262 eur, t.j. hospodársku stratu 6.727 eur; za r. 2016 v daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby uviedol stratu 7.949,30 eur; za r. 2017 v daňovom priznaní vykázal výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 110.176 eur a náklady na hospodársku činnosť vo výške 112.260 eur, t.j. hospodársku stratu 2.084 eur, ako fyzická osoba vykázal na uvedené obdobie stratu 2.823,02 eur. Skonštatoval, že otec je v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník viníc v k. ú. Q. P., ktoré nadobudol kúpnyimi zmluvami z r. 2007, zavkladovanými až v októbri 2010, resp. spoluvlastnícky podiel na ďalšej v januári 2011, že v priebehu konania pod V10722/2018 zo dňa 02.05.2018 a pod V37585/2018 zo dňa 17.12.2018 došlo k prevodu nehnuteľností v katastrálnom území V. a K. z vlastníctva otca na tretie osoby. Uviedol, že kúpne zmluvy k predmetným nehnuteľnostiam otec nepredložil a výšku kúpnej ceny, ktorá mu bola vyplatená nepreukázal. V evidencii vozidiel je pod obchodným menom, pod ktorým prevádzkuje živnosť, vedený ako držiteľ osobného motorového vozidla F. B. U. XXX d 4matic, je tiež vlastníkom stavby v lokalite X.- I. bez určenej ulice, ktorá je dokončená, avšak k decembru 2019 nemala vydané kolaudačné rozhodnutie. Zo správy zo šetrenia pomerov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok z januára 2020 súd zistil, že v dome býva s partnerkou od mája 2019 (dom je postavený v zadnej časti pozemku, v záhrade sa nachádza bazén a v prednej časti je záhrada). Otec svoje mesačné náklady vyčíslil 748 eur. Za preukázané mal, že jeho partnerka poberá starobný dôchodok, ktorý jej priznaný od 11.01.2018 vo výške 632,60 eur, pričom vlastní byť v Bratislave, za ktorý platí 164,92 eur na náklady spojené s jeho prevádzkou, otcovi prispieva na bývanie sumou 200 eur, v evidencii vozidiel je vedená ako vlastníčka osobného motorového vozidla

F. B. ML XXX C. Xmatic. Za preukázané mal, že životná úroveň otca, na ktorej má maloletý právo sa podieľať, sa oproti času ostatného rozhodovania nielenže neznižila, ale naopak zvýšila v súvislosti s výstavbou nového rodinného domu, otec naďalej disponuje aj osobným majetkom značnej hodnoty, keď prevod nehnuteľností, kúpnu cenu za ktoré s odkazom na vôľu kupujúcich odmietol preukázať, čo súd hodnotil v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako bezdôvodné vzdanie sa majetkového prospechu. Uviedol, že takéto konanie otca v žiadnom prípade nemôže byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu s poukazom na už konštatovanú prvoradú vyživovaciu povinnosť k maloletému. Za zohľadnenia potenciality príjmov s prihliadnutím nielen na zárobkové ale aj osobné a majetkové pomery súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že ostatné schopnosti a možnosti otca za zohľadnenia uvedených kritérií a jeho zachovaná životná úroveň popri aktuálne poberanom starobnom dôchodku umožňujú otcovi platiť výživné v určenom rozsahu a ako aj výživné určené na tvorbu úspor v sume 100 eur mesačne, ktorú považoval za primeranú otcom deklarovaným predchádzajúcim plneniam in natura, ktoré otca zaviazal platiť od mesiaca nasledujúceho po vykonateľnosti neodkladného opatrenia o zákaze jeho styku s maloletým. Podmienky splatnosti, úhrady a nakladania s výživným určeným na tvorbu úspor vymedzil v súlade s § 63 ods. 3 Zákona o rodine. K zvýšeniu výživného pristúpil odo dňa podania návrhu, t.j. od 04.10.2016, zročné výživné za obdobie od 04.10.2016 do dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. do 21.02.2020, v celkovej výške 3.812,26 eur (330 eur - 250 eur = 80 eur x 34 mesiacov = 2.720 eur + alikvótna čiastka za 28 dní mesiaca október 2016 = 72,26 eur; 360 - 250 = 110 eur x 6 mesiacov = 660 eur), uložil otcovi zaplatiť v zákonnej lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, považujúc takúto splatnosť za primeranú vzhľadom na preukázané pomery otca. Výživné určené na tvorbu úspor maloletého od 01.08.2019 ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 21.02.2020 v sume 700 eur, zaviazal otca zaplatiť rovnako do 3 dní, avšak od doručenia oznámenia matkou o zriadení účtu na meno maloletého, určeného na poukazovanie úspor. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, vo vzťahu k výroku I. o určení počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti od 04.10.2016 a naň nadväzujúceho výroku II o výške a splatnosti zročného výživného. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti považoval za nesprávne, navrhol ho zmeniť, návrh na zvýšenie výživného za toto obdobie zamietnuť a zročné výživné mu umožniť splácať v primeraných splátkach. Odvolanie odôvodnil tým, že v období od 04.10.2016 do 31.08.2018 realizoval styk s maloletým, plnil si vyživovaciu povinnosť nad rámec stanovený rozsudkom, prihliadal na potreby maloletého v kultúrnej a športovej oblasti a všestranne sa mu venoval. Uvedené podľa jeho názoru potvrdzuje aj skutočnosť, že matka počas pomerne dlhého súdneho konania nikdy nevzniesla požiadavku na urýchlené rozhodnutie o zvýšení výživného. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a neúplne zistil skutočný stav, keď nevzal do úvahy, či je spôsobilý uhradiť vysokú sumu zročného výživného naraz z dôvodu, že je starobným dôchodcom a v podnikaní vykazuje stratu. Za dôvody svojho odvolania zo dňa 11.05.2020 považoval aj okolnosti súvisiace s prijatými opatreniami štátu pre šírenie ochorenia Covid 19, keď vo svojom podnikaní v tomto období nedosahoval z dôvodu dočasného uzatvorenia prevádzky tržby.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Zotrvála na svojich vyjadreniach a tvrdeniach prednesených pred súdom prvej inštancie. Poukázala na dôvody svojho návrhu a vykonané rozsiahle dokazovanie súdom prvej inštancie. Uviedla, že na strane maloletého bola preukázaná zmena pomerov nástupom na povinnú školskú dochádzku v roku 2014, ako aj na strane otca. Poukázala na súbežne prebiehajúce konanie na návrh otca o zmenu zverenia maloletého vedeného pod sp. zn. 17P/15/2016, ktoré bolo náročné, s rozsiahlym dokazovaním, pričom už v roku 2018 poukázala aj na potrebu zaoberať sa aj jej návrhom na úpravu výživného pre zvýšené náklady a nároky maloletého. Uviedla, že už od roku 2016 bol vzťah maloletého s otcom narušený, kedy maloletý odmietal k otcovi chodiť a tráviť s ním dovolenky. Poukázala na aktuálne prebiehajúce konanie o zákaze styku otca s maloletým vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 22P/103/2019 a na účinné neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze styku otca s maloletým. Mala za to, že odvolanie otca je nedôvodné a účelové, s poukazom na jeho príjmové a majetkové pomery, preukázané dostatočne vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie. Uviedla, že otec má zámer kúpy apartmánu v C. a zároveň nadobudol novostavbu rodinného domu kolaudáciou v roku 2019 - 2020 na adrese Na pažití, obec Q. P. Odvolávanie sa na aktuálny stav pandémie považovala vzhľadom na prijaté opatrenia vlády na zmiernenie situácie a udržanie zamestnanosti za účelové.

5. Okresná prokuratúra Bratislava V vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu ako vecne a právne správny potvrdiť. Odvolanie otca považovala za nedôvodné, poukazujúc na vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými námietkami otca, vrátane tých ktoré uviedol v odvolaní. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za plne konzistentné s odporúčaniami kolízneho opatrovníka, prokuratúry ako aj s dôkaznými prostriedkami zabezpečenými v spise. Zvýšenie výživného v stanovenej výške je v najlepšom záujme maloletého, je primerané aj vzhľadom na preukázané zárobkové a majetkové pomery otca. Správne súd prvej inštancie určil aj výživné určené na tvorbu úspor od 01.08.2019, s poukazom na vykonateľnosť uznesenia o neodkladnom opatrení sp.zn.22P109/2019 zo dňa 04.07.2019.

6. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojich skutkových tvrdeniach a odvolacích dôvodoch. Uviedol, že predaj nehnuteľností, ktoré vlastnil už v čase prvého rozhodovania o výživnom je len transformáciou majetku a nie je ho možné vyhodnotiť ako podstatné zlepšenie jeho majetkových pomerov. Uviedol, že len matkou tvrdený jeho údajný zámer kúpiť apartmán v Chorvátsku, na jeho majetkových pomeroch nič nemení. Úvahy matky, že následky pandémie na jeho podnikanie sú pokryté opatreniami vlády nemajú reálny základ, keď tieto mu nenahradili jeho ušlé zisky spôsobené uzatvorením obchodných prevádzok. Vo vyjadrení zo dňa 17.06.2020 svoje tvrdenia zopakoval.

7. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia otázky zvýšenia výživného, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je postačujúce, spĺňajúce podmienky § 220 ods.2 CSP, súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by súd prvej inštancie nevzal do úvahy a ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukazuje.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto potrebné zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov.

10. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletého z hľadiska jeho odôvodnených potrieb, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletý plne odkázaný a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 17P/119/2008-319 zo dňa 02.06.2010.

11. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti určenia počiatku zvýšenia výživného od 04.10.2016 vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním je aj odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie toho názoru, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo na strane maloletého k zmene pomerov, ktorú súd prvej inštancie správne premietol do výšky výživného od podania návrhu matky, keďže okrem nákladov na voľnočasové aktivity maloletého na ktorých sa otec viac menej v období pred podaním návrhu podieľal vzrástli náklady na základné

odôvodnené potreby maloletého, ktoré súd prvej inštancie ako primárne zohľadnil pri zvýšení výživného, s poukazom na matkou vyčíslené a preukázané za obdobie 6 rokov od posledného rozhodnutia súdu o výživnom. Správne súd prvej inštancie ustálil počiatok zmeny pomerov na strane maloletého porovnaním obdobia posledného rozhodnutia súdu o výživnom kedy bol maloletý v predškolskom veku, s obdobím školského roka 2016/2017, kedy okrem zvýšenia bežných odôvodnených potrieb došlo aj k zmene charakteru výdavkov spojených s návštevou školy a zdravotným stavom maloletého a správne vyhodnotil aj existenciu zmeny pomerov od 01.09.2019, v dôsledku ktorej zvýšil výživné na maloletého o 30 eur mesačne. Pokiaľ ide o možnosti a schopnosti otca, tieto súd prvej inštancie správne zhodnotil a tieto sú aj podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé na pokrytie zvýšených odôvodnených potrieb maloletého, ktorých výšku a rozsah súd prvej inštancie správne ustálil a správne aj premietol do výšky zvýšeného výživného. S poukazom na uvedené odvolací súd uzatvára, že na skutočnosti uvedené otcom v jeho odvolaní, ktoré pri svojom rozhodnutí súd prvej inštancie zohľadnil a aj správne vyhodnotil, nemožno prihladať a považovať ich za dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca vo vzťahu k splatnosti zročného výživného bez jeho konkretizovania a odôvodnenia odvolací súd poukazuje na § 232 ods. 3 CSP, ktorý určuje lehotu na plnenie 3 dni a poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie je skôr výnimočným riešením. Každé súdne rozhodnutie ukladajúce povinnosť platiť výživné je predbežne vykonateľné zo zákona podľa § 44 CMP. Rozhodnutie o tom, že súd určí dlhšiu lehotu, alebo určí, že sa peňažné plnenie môže vykonať v splátkach, je formulované len ako výnimka. Právo na povolenie plnenia dlžného výživného na maloleté dieťa v splátkach, nie je možné uplatňovať automaticky, použitie takéhoto výnimočného riešenia by malo byť v rozsudku presvedčivo odôvodnené dôležitými okolnosťami najmä na strane povinného, ktorý sa napr. bez vlastného zavinenia nečakane ocitol v nepriaznivej finančnej situácii. Odvolací súd pre posúdenie správnosti súdu prvej inštancie v napadnutej časti nezohľadnil ani odvolacie dôvody v súvislosti s prijatými dočasnými opatreniami štátu pre šírenie ochorenia Covid 19 (bez akejkoľvek konkretizácie), ktoré nastali po rozhodnutí súdu prvej inštancie a teda nemali vplyv na posúdenie možností, schopností otca a jeho majetkových pomerov.

12. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.06.2020, č.k. 22P/94/2019-196 a opravným uznesením zo dňa 23.09.2020, č.k. 22P/94/2019-214, v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).